

Štěpán Schmidt v Černé komoře

(doprovodný text k III.kolu soutěže)
Pavel a Vlastimil Vondruškovi

Hned druhý den ráno poté, co jsem rozluštil šifrovaný dopis barona Ignáce von Kocha, jsem navštívil katedrálu svatého Štěpána, která stála nedaleko císařského Hofburgu, abych se pomodlil ke svému patronovi. Potom jsem se procházel městem a ze zvědavosti se zašel podívat, stejně jako mnoho jiných Vídeňáků, do kapucínského kláštera na náhrobek císaře Karla VI., který před měsícem zemřel. Zde jsem se vroucně modlil a prosil Boha, aby vedl mé další kroky po této zemi.

Stál jsem před důležitým rozhodnutím. Ale už když jsem se vracel vídeňskými ulicemi zpět, věděl jsem, jak se rozhodnu. To jsem ovšem ještě netušil, co to vlastně Černá komora je. A nevěděl to vlastně nikdo kromě několika zasvěcených.

Odpoledne jsem vstoupil do dveří velikého paláce s ponurým tmavým průčelím, kde sídlila císařská komora, úřad nejmilostivějšího panovníka. Zatímco dvorská komora představovala vládu monarchie a veliký vliv na ni měla šlechta, císařská komora byla úřadem, o němž si rozhodoval panovník zcela sám. A kde soustředil skutečnou, i když ne vždy viditelnou moc. Když jsem tehdy poprvé procházel vjezdem mezi masivními mramorovými sloupy, ještě jsem ani stínem netušil, kolik moci se v těchto zdech ukrývá. A kolik zla.

Komorník barona von Kocha na mne čekal na schodišti. Uvedl mne do obyčejné místnosti, kde stál jen stůl, dvě pohodlná křesla, police s papíry a u okna prastarý globus. Na stěně visela tabule a na ní byl křídou napsaný jakýsi text. Komorník na něj ukázal a neosobním, skoro lhostejným hlasem řekl, abych se ujal práce. To už jsem se podobným věcem nedivil. Věděl jsem, že svět tajného písma má své rituály.

Úloha III/1 (přijímací test)

XIEBV KBAJV CPIGN MKHOS EEXCJ YOFBM PFLGW KBZSJ
GXVPQ WMNTX MBCGE NDSBZ XCHOE EJSER JTOEB VJUMY
BCSGM FVKCV CNVSY FSIYX ICZIC HMGKN GEGYN OGQ GK
ANSJG IKGFO KEERF F'TSFM YLSCR RNNOX QBMTG GYGON
JAIEY DVQIE FGQY HGVFV CUMOV TNQWK RCRPK ZQCGP
RQOUC ZOCYO EQQAD BKATI UEIRM UHQFP IXLIB BONUX
VADCJ IENSX DFUVR ZPEJS YOAEU XRGAX WBCYR DIEAI
URKBV ZCRZX NOJES FBGGE RMEPX OYURV FCUTQ QBCEV
EBEIC HMBRS GLFCA XOFWJ IEWVF TCSFC JMFIJ NTOVA
DRTGL FCRFS TCIIIL RRAEL SEYVV NEJGI FFMQV NTSBH
TSGUQ JEFQJ RTMHK FZCCX VUONJ MQRTG LFEIT BMBVM
QLCMA XSOVR TBRRZ EXWFS ASKTR ZADYG BVZNM FORKN
OBFSV MDBUN FAGKI CDSBZ XCEHZ MCVZV TOFQN ZIEMJ
NRYJZ IJPTE MRDVB AGKIC ZCNDU MZWUO DVFGY YYDOJ
UXDFE ABOPN ZLREU RSKHB SKLGX URVKH QBRCV HEVAY
GYVFD KRKRX DNQGR RMSWN GEYMF CAUIJ GERCZ OAEJS
GNMKH WIRPT SLPEV NWCLS MCQNS STDCM ANFRE OXJAB
BOEL

Sedl jsem ke stolu a dal se do luštění. Asi po hodině práce jsem vztekle praštil papírem se spoustou písmen o zem. Protože nic z toho, co jsem napsal, nedávalo smysl. Vstal jsem a začal se pomalu procházet po místnosti. Zastavil jsem se u okna a lhostejně sledoval kočáry, které s hrkotáním kol projížděly širokou ulicí. „Copak jsem takový hlupák?“ vztekal jsem se.

Vrátil jsem se ke stolu a znovu se zabral do podivného textu na tabuli. Už jsem to chtěl vzdát, když se mi hlavou mihla vzpomínka na dopolední vycházku. Jako by se smíloval sám Bůh, ke kterému jsem se tak vroucně modlil. Před očima se mi objevil text nápisu, který jsem četl v kapucínském klášteře. Tehdy ho znal snad každý obyvatel Vídně. A přesně tenhle text byl zašifrován jako úloha pro mne.

Bylo to vlastně úplně prosté. Šifrový systém jsem znal, již dříve jsem se s ním setkal, ale zmátla mne velká délka použitého klíče. Rozesmál jsem se jako blázen, pak jsem uchopil brk a začal psát. Když jsem skončil, vstal jsem a chtěl vyjít ven. Ale dveře byly zamčené. Byl jsem jako ve vězení. Pokrčil jsem rameny, protože jsem se nebál. Vrátil jsem se ke stolu a sedl si. Poslouchal jsem, zda neuslyším zvuk klíče v zámku. Z chodby ke mně doléhaly tlumené kroky lidí, kteří kamsi spěchali. Ale dveře neotevřel nikdo. Teprve pozdě odpoledne se ozval klíč.

Dveře se otevřely a v nich stála služebná. V ruce nesla podnos s jídlem. Usmála se a řekla, abych jí předal papír s tím, co jsem napsal, že dostanu najíst. Neznal jsem tu ženu a okamžitě mne napadlo, že bych jí nic dávat neměl. To, co jsem vyluštil, nebylo určeno pro ni a navíc jsem nevěděl, zda zkoušku neskládá ještě někdo jiný. Kdyby mu ukázala můj list papíru, přišel by k řešení bez práce. Zavrtěl jsem hlavou a odpověděl, že nic nemám.

„Pokud mi nedáš ten list, nedostaneš najíst,“ řekla zlostně, otočila se a zmizela. Dveře za sebou pečlivě zamkla. To se večer opakovalo znovu. Přespal jsem v sedě v křesle u stolu. Nebylo to zrovna pohodlné, ale dalo se to vydržet. Domyslel jsem si, že to je součást zkoušky a netrápil jsem se tím.

Ráno se služebná s jídlem objevila znovu. Cítil jsem, jak mi v žaludku kručí hladem. Zrovna když jsem ji chtěl vyhnat, objevil se za ní baron von Koch. Byl hubený, vysoký, měl na sobě přiléhavý tmavý kabát s krátkými šosy a vysokým tuhým límcem. Tvářil se přísně, ale jeho oči si mě přátelsky prohlížely. Pak ukázal služce, aby podnos postavila na stůl a odešla. Pokynul mi rukou, abych se dal do jídla.

„Splnil jsi úkol. V naší práci nejde jen o to, abys dokázal přečíst to, co jiní nedokáží. Ale ještě těžší je o tom mlčet a tajemství chránit. To si pamatuj!“ řekl baron Ignác von Koch a pak mi začal vysvětlovat, co mne čeká.

„Už od časů prvních císařů se vládci domlouvají tak, aby o tom nikdo nepovoláný nevěděl,“ začal přátelsky. Posadil se ke stolu, nalil si číši vína, chvíli si s ní hrál v prstech a proti oknu pozoroval rudé odlesky. Pak pokračoval: „Naše století je věkem vědy. A potřeba tajit myšlenky se stala uměním. V tomhle paláci je spousta kancelářů, kde se sepisují listiny, o nichž nikdo netuší, k čemu to vlastně je. Každý písař se stará jen sám o sebe. A o to, aby se zalíbil nadřízeným. Nic víc. V několika takových kancelářích sídlíme i my.“

„Odpusťte, vznešený pane barone,“ řekl jsem s plnými ústy. „My znamená kdo? Jsme přece všichni služebníci našeho císaře.“

Zasmál se a pak se zeptal, zda ho zkouším. Potom mi vysvětlil, co je Černá komora. Tajná kancelář, kde se šifrují dopisy a kde se nejlepší muži císařství pokoušejí rozluštit dopisy jiných panovníků, které se podařilo tajné službě získat.

Brzy jsem pochopil, proč si mě vybrali. Nás mladých bylo více. Doba byla velmi napjatá. Císař Karel VI. po dlouhé nemoci zemřel. Bez synů. Jeho jediným potomkem byla dcera. Marie Terezie byla rázná žena a její otec si za cenu obrovských ústupků pojistil od všech okolních vládců slib, že ji po jeho smrti uznají za vládcu habsburských zemí. Jenže v Černé komoře zachytili dopis pruského kurfiřta bavorskému vévodovi, kde se oba domlouvají na tom, že bez ohledu na slib, který dali Karlu VI., vtrhnou do habsburských zemí. Země se

chystala na válku. Nikdy se nešifrovalo tolik spisů, jako právě v onom roce 1740, kdy jsem se stal řádným členem Černé komory.

Úloha III/2 (dopis pruského kurfiřta)
Nomenklátor

Do Černé komory byly jednou dodány tři velmi podobné šifrové texty. Každý byl poslán po jiném poslu. Tušili jsme, že obsahuje velmi důležité sdělení, které zašifrovali pomocí stejného nomenklátoru různí úředníci.

q A n C H M R r F c A Q H N F U m z g p l O y S f m p m n y q g r c C w k z
C * k s C G x p c r e * w F z l w g C s r b q h w p l r j b c r a R 31 32 y
S k p a x m H g k a d x d B w x o F f A q M d B f g O x q w z l e l y a w g
U l U a C N G d t n J c z r b M o t p m o a Y a r a T z s J R q H r c q N a
H * f t d s n g q B x l q h n m z y O p g e M c c K n g f r b H h Y a r M y
q l A H a C w m z x M U l z g p h q n h f r s Y b r r G y q m w d * H A e c
I l f w B k g k t x O n N e g M d s z z c o J F q o Q o g q d G C F I c C l
p a x C g k t y O n N e * B z t o B k a d x d A w x o * k s C t n y o a o z
g w * M K P f r s O f e N J a z H C p c I * O o A f d G A z s e m p t n N U
s z m n g f r t q A H r b x f C S U t z t r c R 31 32 H b f a U l x p l d H
h M f s n f h H A x q m w N m q * H l z g d S c k c d x d B w o G a K H d G
T s q z s k s M d G p m A e b I K m q G y S k p b y m q * H h x m O f w H l
x e * y o S o P p J x o S o t w B r A H a U g f O o p a f B H * q F H m y o
b q * e h p * x p h H x o s s f O C h f O y p m O w G z m w m C t r b q * w
p m r j J l x r b C w k * q x q p S C G n l H r a R 31 32 O f q l r B n * H
b k a n N l 2 d A k O q a k h n r a y l q H d P K q 11 12 f w A k G

q B n C H M R r G b A Q H N G U m z h p m O x S f l p m n y q * r a C w k z
C g k t C G y p b r e g w F z m w h C t r b q h w p m r j a a r b R 31 32 x
S k p b x m H * k c d y d A w y o F f B q M d A f * O x q w z l e m x b w g
U l U c C N G d s n J b z r c M o s p m o a Y c r a T z t J R q H r a q N a
H * f s d s n h q A x m q h n m z y O p g e M b c K n * f r a H g Y b r M y
q l B H a C w m z y M U l z h p h q n * f r t Y b r r F y q l w d h H A e b
I m f w B k h k s x O n N e g M d s z z c o J G q o Q o g q d G C G I a C l
p c x C * k t x O n N e * B z s o B k a d y d A w y o g k s C s n x o b o z
* w g M K P f r t O f e N J c z H C p c I * O o A f d G A z t e m p s n N U
t z l n g f r t q A H r a x f C S U s z s r a R 31 32 H a f a U l y p m d H
g M f t n f g H A x q l w N l q g H m z g d S c k c d y d B w o F b K H d G
T t q z t k t M d G p l A e c I K m q F y S k p a y l q * H g y m O f w H m
x e * x o S o P p J y o S o s w B r A H c U g f O o p a f A H h q G H l x o
b q h e h p h y p g H y o t s f O C h f O x p m O w F z l w l C s r b q h w
p m r j J m y r b C w k g q y q p S C F n l H r a R 31 32 O f q m r A n g H
c k a n N l 2 d A k O q a k * n r c y m q H d P K q 11 12 f w B k F

q A n C H M R r F b B Q H N F U l z h p l O y S f m p m n x q * r c C w k z
C * k s C G y p b r e g w G z l w h C t r b q * w p m r j c a r a R 31 32 y
S k p c x l H h k a d y d B w y o F f A q M d A f * O y q w z m e l x b w *
U l U c C N F d s n J c z r b M o t p m o c Y c r b T z s J R q H r c q N b
H h f t d t n * q A y l q h n m z x O p g e M a b K n g f r a H h Y c r M x
q m A H a C w m z y M U m z h p g q n h f r s Y a r r G x q m w d h H B e c
I l f w B k g k s y O n N e g M d t z z a o J F q o Q o g q d F C G I c C l
p b x C h k t y O n N e h A z s o A k a d x d B w y o g k t C s n x o b o z
h w h M K P f r s O f e N J c z H C p a I * O o B f d G B z s e m p t n N U
t z m n h f r t q A H r b y f C S U s z s r c R 31 32 H b f a U m y p l d H
* M f s n f g H A y q l w N m q g H l z g d S b k c d x d A w o F b K H d F
T s q z t k t M d F p l B e c I K m q F x S k p b x l q g H g x m O f w H l

x e h x o S o P p J x o S o t w A r B H a U g f O o p c f B H * q G H m y o
a q * e * p h x p g H x o s s f O C h f O x p m O w G z l w m C t r c q g w
p l r j J m x r c C w k * q y q p S C G n l H r a R 31 32 O f q m r B n g H
b k a n N m 2 d A k O q c k * n r b y l q H d P K q 11 12 f w A k G

Ani jsem se pořádně nerozkoukal a opravdu se stalo, co zřejmě muselo. Ještě neuběhlo ani pár týdnů od pohřbu císaře Karla VI., a do českých zemí vtrhli nepřátelé. Tehdy jsem dostal své první skutečné dopisy, které jsem sám musel rozluštit. Většina zachycených šifrových textů byla psána pomocí nomenklátorů a část pomocí jiných systémů, které byly však méně důmyslné a jejich řešení nám nedělalo tak velké problémy. Luštění textů psaných pomocí nomenklátorů, zvláště těch velkých a dobře sestavených, nám často činilo potíže, ale jakmile jsem měl dostatečný počet zašifrovaných textů, vyřešil jsme je! To však už nebyla hra, jako dříve. Tady šlo o válku, o lidské životy a o osud celého habsburského rodu. Byly dny, kdy jsme ani Černou komoru neopouštěli, zvláště pokud jsme zachytili nějaký nový dopis od nepřátel, s nímž jsme si nevěděli rady. Celkem se nám dařilo, na rozdíl od rakouské armády. Ta zpočátku prohrávala na všech frontách. Teprve časem se podařilo postup nepřátel zastavit, ale osud země byl stále na vážkách.

Z té doby si pamatuji vlastně jen horu papírů, řetězce čísel, kódy a prach kanceláře, který mne neustále dráždil ke kašli. Nakonec jsem z toho znovu onemocněl. Mé zdraví nebylo nikdy pevné. Léčil jsem se několik měsíců v Bad Ischl. Bydlel jsem v luxusním hostinci a vše platila císařská pokladna. Chodil jsem na procházky, hodně jedl a užíval si teplé koupele. Abych nevypadl ze cviku, začal jsem jen tak sám sobě pro radost pracovat na tabulkách, které by sjednotily složitý systém rakouských měr a vah. Práci jsme dokončil až po mnoha letech.

Do Černé komory jsem se vrátil právě v době, kdy válka vrcholila. Trvala už sedmý rok a všichni z ní byli unavení. A stále více mocných volalo po míru. Začala se připravovat jednání, která měla stanovit podmínky, za nichž by evropští vládci uznali právo Marie Terezie vládnout. Dosud tohle právo měli jen mužští potomci a šlo by o nebývalý průlom v tradičních zvycích. A za něj si chtěli nechat ostatní vládci dobře zaplatit. Otázka ovšem byla, kolik.

Císařské diplomaty samozřejmě zajímalo, jaké představy má nepřítel a s čím by se spokojil. Podařilo se sice získat jakýsi návrh, který vypracovali generálové pruského kurfiřta. Jenže nikdo ho nedokázal přečíst.

„Je to zatracená směla,“ rozčiloval se baron von Koch. Pak mi onen důležitý dokument podal a řekl, že jsem si v lázních odpočinul a tak ať se do toho pustím sám. A jestli uspěji, slibuje mi měsíc pobytu v lázních každý rok. Seděl jsem nad tím dokumentem dva dny a uspěl jsem. Stál jsem na vrcholu slávy. Všichni mne začali považovat za pravou ruku barona von Kocha. Nejsložitější šifry svěřovali mně. A já chtěl všem dokázat, že jsem nejlepší.

Úloha III/3 (dopis carevny Kateřiny)

Nomenklátor

n V n F l y w r e O l z m v n F S l i b x r k i F H p V n F p f i u r i G F u
i R v w i r C l O l R R r L w k i R m x V a m b h l u r v u i v w v i r p b Z
f t F S l b Z m s Z o g h p v g L s L x Z h F n Z m a v o p Z i F h p v s L
x z R l 3 Z R r R a e Z m z e i f H p f 4 m v n L s F q R a w V o V H m z S 2
G s o O 2 P l S l Z R 2 a n Z i b y L q Z i f p G V i R e o Z w m O 2 n v n f n
Z m a V o O l r n R S l L Z y b x Z i e o z w o i F H p F R 2 e m v a m V n L
s f H O 2 s o Z H r g h g R n Z y b i F H p z e l q H p z y l q O l Z o Z k
R 2 g R a V n R n b C l w R l s b C l k i r y f a m b C l k i R h Z s z q S 2 n e
V i m L S l i f H p v x z i h p v p l i f m v z q S 2 n l C l L G m z q r w l
w i a v G O l S 2 n q H O 2 C l e r o v p w b q V R x z i v e m z y V a n L x m
Z P l p F w y b w L h o l p h R g f Z x r a v y b n z t Z i w z P l e S l Z o
Z z k i r g l n y b a z s b m f o n f q n z m a v o x Z i 3 R r r C l x R e
v w V g a w z e G z p O l V n k i R k Z w V F a m z n f q e a m V S 2 m b S l
i b x n l q V m v a Z w Z G V o m v k R l e L e o z w m O 2 G e i F h p F q Z
p l x Z i V e m z P l p f w y b g v m g l m z R 2 p F a m z o i F h p z e l q
h p Z y b k i v S l Z o z P l w P l R 2 e z g s Z y h y f i h p b w f n m v y l
G m R p w l n r m V m R G Z p k R 2 g r e m b q Z p L G Z G o F S l z Z l i w
r m v i m r l 2

Můj život se skládal jen z práce a krátkých pobytů v lázních. Bylo to s podivem, ale čím více jsem pracoval, tím zdravější jsem byl. Do lázní jsem jezdil spíše pro radost duše, než z naléhavé potřeby těla. Zamiloval jsem si zasmušilé horské svahy porostlé řídkou trávou, na nichž jsem potkával pastýře se stády krav a dlouhé hodiny s nimi hovořil o životě. Obdivoval jsem jejich radost, jakou měli z drobností, které život v horách přinášel. To, co ve Vídni každý považoval za samozřejmé, bylo pro ně zázrakem božím. Vysoko v horách, na pastvinách zalitých sluncem, jsem se mnohokrát sám sebe ptal, jaký smysl má to, co dělám. A jaký smysl má vůbec veškerý zápas panovníků o další země, o další poddané, o další zlato. Vždyť k životu stačilo tak málo. Ale kdykoli jsem se ocitl zpátky v kanceláři, zapomínal jsem na pocit čisté radosti, který jsem tam vysoko v Alpách cítil.

Zde se mi také podařilo vyluštit krátký text, na který jsem nemohl dlouhou dobu přijít. Vlastně proto jsem si dokument odvezl s sebou do lázní, ač bylo přísně zakázáno vynášet jakékoli listiny z Černé komory.

Úloha III/4 (atypická šifra vyluštná v Bad Ischlu)

NZAE SRNOA LKAEP UCKNN EEIED TIEBS
UIPAD YCBPR NDIKH RIARH BKMAI UIBSN
SVJKP EUUAD RTSAI URZNB TOESE HUOIA
EUNCN JRVMS OYDZ MJTEA IKTTC SERNS
ODLAY HMYIR PAEIA ASVLU EEPIT HJRPO
IASUS ERAER JYAOA SLVIV PEONP ULJTO
DETBO YRZAO TOEIB OLIVN LABMS OATBR
AD

V Bad Ischlu mne místní znali a myslím, že mě měli rádi. Možná proto, že jsem s nimi mluvil jako s rovnými. Což se o většině urozených hostů říci nedalo. Cítil jsem se tam jako doma a snad proto jsem zapomněl, že Černá komora není jen ve Vídni.

Jednou, právě když jsem se vracel z dlouhé procházky, jsem na kraji obce potkal mladou dívku se slunečníkem. Sledoval jsem střechy domů, na nichž tančilo slunce, a ani se na ni nepodíval. Proto mne překvapilo, když mne oslovila. Trhl jsem sebou, jako by mne uštkl had. Rychle se jí podíval do tváře. Byla to má dávná láska – Klementina. Zakoktal jsem něco nejapného, co tady dělá.

Usmála se a řekla, že se tu léčí. Soucitně jsem se optal, co jí schází. Řekl jsem to spíše proto, aby řeč nestála. Měl jsem raději přikývnout a jít dál. Ale léta setřela pocit zrady a zklamání. Velice jí to slušelo a v očích měla zvláštní smutek. A kolem rtů něhu. Najednou jsem si uvědomil, že ji vlastně stále miluji. A vždycky jsem ji miloval. Proto jsem se nikdy nedvořil žádné jiné dívce. Nevím, co mě to napadlo. Uchopil jsem ji za ruku a řekl, že jí to moc sluší.

„Léčím si tu nervy,“ řekla a na tváři se jí mihl ruměnc. „Manžel mi zemřel a já... Nemohu se s tím vyrovnat. V noci nemohu usnout. Nemohu jíst. Víš... Bůh mne potrestal!“ vyhrkla najednou a rozplakala se. Nevím přesně, jak to bylo dál. Jen si pamatuji, že jsem ji najednou objímal a hladil po tváři. Pak jsme se dlouho líbali.

Kéž by mne raději uštkl had!

Ukázky některých důležitých šifer, které Štěpán Schmidt během svého působení v Černé komoře vyluštil.

Úloha III/5 (šifra z roku 1757, obležení Prahy)
Homofonní šifra

10 G z 14 l N g M r 25 6 m R M c I f g 3 m 2 19 d 24 L 10 21 i M 18 P 3 ch
R 1 J e z 2 r H 15 a e y 22 f r 19 G g N T 21 17 f C ch R l f b N s 13 f 21
s N 10 e ch O S a f M 18 f 23 l e l d 2 22 11 d h M ch P 3 6 b 3 A h 19 t L
11 H 18 L B d r l d 3 6 N c Q e 23 26 A 23 H C f m f L 5 5 G K 27 1 12 d 19
13 T r m N R 17 P 1 23 4 M T y f G 4 M 13 2 A H N b 27 22 2 s e K d a N 12
S 11 CH 16 Q M s H m 2 13 10 2 k L a 26 B h L 15 a 27 K H m f 18 P 3 r f K
e 14 27 1 m CH i N J CH 6 T 15 h 3 c 19 c R O 19 j 27 k r d P 27 S x 23 G A
e m e x 19 r L I f t 6 P x CH A d 19 i M R k P 1 I M 22 19 j M R j L Q S m
R m d 17 O 1 24 e 14 11 3 j 19 e m 1 13 4 L m f 19 I M L 6 y 24 d 5 S L 6
24 27 C g N 5 T 19 e b K CH z CH 19 H J l f Q 1 k N R 20 k d L 6 4 CH K 25
24 d 6 d m d 7 d m e Q 1 K e 14 6 1 S m e 15 O L y ch L 6 K CH 12 20 14 e
20 e 22 26 11 G s 11 H 15 24 20 r P G C 2 S r j 3 t 21 e 21 m H 13 G S i M
I H m 1 3 a 27 A ch M 13 l 2 4 2 K d R 4 P z f J H 16 O 2 ch S 23 L a I d x
d l H 16 O M r L x e 10 f m 2 19 e 23 L 11 20 i L 16 L B f r m d 21 G J m e
11 20 CH K x f 4 L R D 2 t 19 a L z H 18 L 15 N B H 23 d 22 G r d z 21 t 23
CH 17 Q L r N m 3 20 d 22 N 11 d m 19 j 1 O 3 5 1 23 27 16 Q 1 C N P 3 1 I 3
l L 24 25 17 K 2 m a H t 24 25 1 a 27 A h N 13 l f 17 P H s f J d y C d I 2
y m H C G I CH b H t 23 S y 3 g 2 10 CH 14 f T s N i d 13 11 G y 4 26 m 3
17 Q 3 23 f i P CH 5 K L 1 r 1 k L a i I CH C CH 15 f 20 s Q d 5 P 3 k N T
19 j e 1 Q 15 1 6 27 16 O N t M m 3 O H x S 10 H 24 e K G r e I S 13 11 H y
5 27 19 M S 20 r Q e 5 G r 6 N s 25 4 l d L 6 4 G J 25 R 23 e 20 l CH B f k
S r K H P e 12 2 y a L z CH 14 CH I N 20 t CH 18 P S 21 k 25 k R O D H Q t
D O H f 5 O H C g s M h L 10 13 d l 3 6 O S g 27 22 i 22 d s l T J e r 2 16
1 m e r G 19 CH A 21 d 5 13 20 d r 18 2 5 d 21 2 r 20 f 4 15

Úloha III/6 (Švédové se chystají uplatnit své nároky v Baltském moři)

OKCEC IJICS RZONZ NOYSO IODYT IRPHM PDTAE ADSEP
MRIEV UAPYE MCOEE UEKEE NLVST EZPTE OVVCE IZYDI
DNAEU IDEFE IPIAB ENTEV AZEXP EVETS RPNSY HESPN
OAVKS OPRAT JVSMH MVIRE IAOTU UERJJ RERPN STROA
JADIA UYIAS SEITB ICTUY OUOAO AZSOT LRORA ODAOL
MPVET PAIOU LOLEZ BSEHC ABVUA ENAET VSPED CEVOR
AUUAJ IEIKF FCHKE NZSCC KSEAN PAYAO YRELC ZUARE
TSUOL ATAH I EAAPB SUAAO OEYSR IKCLT YYTSE DEJUL
IDBOM EAAKV ALMII KETOS CEUOS NJHEO NSYIR HOALE
KLHIE KNRCO SNHHT USNOE SSYDD ISDIN UJOHT NDROK
RZSCR NVKIS THCRV XRRAL ATIOA VCUSO OOPNY RKSOU
RROIM SLULM HZTNJ VSRMI ESPTA OIIAU GLAAN LSMBV
JIILP NOLEI ZLBJD HCJST ZEIUK TNMPS KTORY UIENK
ZENSA KIZHK EJOAE AVZIV LDACR FOEUE EUNVM JNPCR
KTDMO TCOVD EHDHR MVUSZ OBLKE JNRIS SAAMV PRAZP
NEKPJ SPHIZ PONRA MAARA RVLX